

ΕΤΟΣ Δ'.
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΡΙΘ. 199
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετησίως συνδρομῆς προπληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἑσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους, ὅπου ἦν τέως ὁ Ἄρειος Πάγος

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Δεκεμβρίου 1882.

ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ

Ἡ ἐπικίνδυνος κατάστασις τῆς υγείας τοῦ γηραιοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτευσεως παρήγαγε μεγάλην εἰς τὸν τόπον συγκίνησιν καὶ δικαίως.

Παλαιὸς πολιτικός, κυβερνήσας πλέον παντὸς ἄλλου τὸ κράτος, δημιουργήσας καὶ διοικῶν ἀπὸ τόσου καιροῦ πολυῶν κόμματα ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ κοινοβουλίου, ἔχαιρε μεγάλην ἐπιρροήν. Διότι, ἂν ὁ πολιτικός του βίος παρέσχε πολλὰς λαβὰς εἰς τοὺς ἀντιπάλους του, ὅπως τὸν κατηγοροῦσιν, ὁ ἰδιωτικός του ὑπῆρξε βίος εὐεργετικός πρὸς πολλούς, διότι ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ὁ Κουμουνδούρος ἡγάγησε τοὺς περὶ ἑαυτὸν πολὺ.

Δὲν εἶνε τῆς παρουσίας στιγμῆς νὰ ἐξενέγκωμεν τὰς κρίσεις μας, νὰ δικάσωμεν τὸν ἄνδρα, ἐνῷ πάσχει ἔτι καὶ ἐν ὅσῳ ὑπάρχει ἔτι ἐλπίς, ὅτι τὸ μελίχιον μείδιμα τῆς ζωῆς δύναται νὰ ἐπανέλθῃ καὶ πάλιν ἐπὶ τῶν φλογισμένων ἐκ τοῦ πυρετοῦ χειλέων του. Ἀκαίρους νομίζομεν τοὺς ὄζοντας νεκροὺς ἐκείνους, οὓς ἀπέδωκαν αὐτῷ τινές, καὶ μάλιστα ἀντίπαλοί του, κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, ὅπως θὰ ἐνομίζομεν ἀκίρον τῶν ἔργων του τὴν ἐπίκρισιν. Ἐπεξηγοῦμεν μόνον τὸ φαινόμενον τοῦ γενικοῦ ἐνδιαφέροντος, ὅπερ ἐπέδειξε πᾶσα ἡ χώρα, ἅμα τῇ εἰδήσει τοῦ κινδύνου, ὃν διατρέχει.

Οὐδεὶς τῶν συγχρόνων αὐτοῦ πολιτικῶν τῆς χώρας ταύτης ὑπῆρξε περισσότερον Ἑλληνα τοῦ Κουμουνδούρου. Ὁ νῦν ὑμνωδὸς Πρωθυπουργὸς εἶδε τὴν Ἑλλάδα μέσον τῶν στίχων τῶν ἀγγλικῶν ἐφημερίδων· ἐκεῖνος ἀπεναντίας ἐκ τοῦ λαοῦ προκύψας, ἐξυμώθη ἐν αὐτῷ καὶ ἠντλησεν ὅ,τι κακὸν καὶ ὅ,τι

καλὸν ἐν τῷ λαῷ τούτῳ ὑπῆρχε καὶ τὸ ἔφερεν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς. Κρίσιν καὶ ἀγγίζοιαν εἶχεν ὅσην οὐδεὶς ἄλλος, ἀλλ' αἱ ἐπάρτοι κομματικά ὑπαγορεύσεις ἠμβλυναν ἐνίοτε ἢ ἐξεδίασαν τὰς ἀγαθὰς αὐτοῦ ιδιότητας. Ἡ φύσει κλοκάγαθος καρδιά του δὲν ἔδειξε πάντοτε δύναμιν ἀρκοῦσαν, ὅπως ἀντιστῇ κατὰ τοῦ βέβηματος τῆς διαφθορᾶς καὶ ἐνέδωκε πολλάκις ἐκουσίως καὶ παρεφέρθη. Οὐχ' ἦττον ὁσάκις ἐξήρτητο ἀπ' αὐτοῦ νὰ προσενέγκῃ ἐκδουλεύσεις εἰς τὴν πατρίδα του, πολλάκις καὶ ἐπὶ βλάβῃ τῆς ἰδίας ὑπολήψεως καὶ τῆς ἰδίας δημοτικότητος, τὸ ἐπραξεν ἀδιστακτικῶς.

Ἡ νόσος κατέλαθεν αὐτὸν ἀκριδῶς, καθ' ἣν σιγὴν βλέπων ἐπιρρωσθείας τὰς ἰδίας δυνάμεις ἡτοίμαζετο νὰ ἐπιτεθῇ νικηφόρος κατὰ τοῦ διέποντος δημοκρατικοῦ συστήματος. Ἀφ' ἡμέρας βλέπετε εἰς σημεῖον τοιοῦτον πολιτικῆς παραλυσίας, ὥστε ὡς ἐκδούλευσις νὰ θεωρῆται οὐχὶ τὸ ἀνιδρῶν τῆς εὐνομίας τὸ κράτος, ἀλλὰ τὸ καταρρίπτειν τῆς διαφθορᾶς τὸ δημιούργημα. Καὶ αὕτη εἶνε μία ἐτι αἰτία, δικαιολογοῦσα τοῦ κοινοῦ τὸ ζῶηρον ἐνδιαφέρον, διότι ὄντως ἡ ἔλλειψις τόσοσιν σημαντικῆς ἀτομικότητος ἐκ τοῦ Κοινοβουλίου κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας θὰ ἐπενέγκῃ βεβαίως μακρὸν κλονισμόν εἰς τὴν κοινοβουλευτικὴν ἰσορροπίαν.

Ὁ Ἀσμοδαῖος εὐχεται, ὅπως ἀποσοδηθῇ πᾶς κίνδυνος ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τοῦ διαπρεποῦς πολιτικοῦ ἀνδρός, διότι φρονεῖ ἀκραδάντως, ὅτι δύναται διὰ τοῦ πνεύματός του, τῆς πείρας του, καὶ τῆς ἀγαθῆς του θελήσεως νὰ χρησιμοποίησῃ τὰς ὑπολειπομένας ἡμέρας του ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ ἔθνους.

